

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **9544** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК], срещу решение на Софийски районен съд /СРС/ по НАХД №24427/11г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №12435-0185731/06.12.2011г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – С., с което на дружеството, на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/13.12.2006г.), във вр. с чл.118, ал.1 от ЗДДС, във вр. с пар.59, ал.1, т.4 на ПЗР на Наредба № Н-18/13.12.2006г. Твърди се, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание жалбоподателя, моли да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се отмени НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния представител, моли да се остави жалбата без уважение.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 06.07.2012г. по НАХД №24427/11г., СРС е потвърдил изцяло НП №12435-0185731/06.12.2011г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., във вр. с чл.118, ал.1 от ЗДДС, във вр. с пар.59, ал.1, т.4 на ПЗР на Наредба № Н-18/13.12.2006г.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че [фирма] е правилно санкционирано на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС, както и че описаното в АУАН и НП административното нарушение, отговаря на такова по чл.7, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Неоснователни са доводите в касационната жалба относно това, че складът няма характер на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ПЗР на ЗДДС, а е склад по смисъла на чл.211, ал.3 от ЗГ и чл.132 от ППЗГ, тъй като тези разпоредби уреждат транспортирането на дървесина и реда за водене на дневник относно постъпилите, преработените и експедираните дървени материали. Съгласно пар.1, т.41 от ПЗР на ЗДДС "Търговски обект" е всяко място, помещение или съоръжение на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да е част от притежаван недвижим имот или да е производствен склад. Като субект на задължението по чл.7, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., дружеството е следвало да въведе в експлоатация регистрираното на името на дружеството в ТД на НАП фискално устройство и в проверения търговски обект, както и да изпълни задължението си по чл.118, ал.1 от ЗДДС, да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Като не е изпълнило това задължение е осъществил съставът на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав не намира за относими твърденията на касатора, че е била приложима разпоредбата на чл.185, ал.1 от ЗДДС, обуславяща налагането на по-ниска санкция. Разпоредбата на чл.185, ал.1 от ЗДДС, дава възможност на административно наказващия орган да ангажира по отношение на нарушителя административно наказателна отговорност, ако е въведено фискално устройство в търговския обект, но не е издаден фискален бон. В конкретния случай не е констатирано въведено в обекта фискално устройство, съответно АНО не би могъл да ангажира административнонаказателна отговорност на това основание и правилно е приложил санкционната разпоредба на чл.185, ал.2 от ЗДДС (ред. ДВ, бр.77/2010г.). Районният съд обосновано е приел, че АНО, съобразявайки се с фактите относно характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание в минималния размер на имуществената санкция предвидена в санкционната норма.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 06.07.2012г. по НАХД №24427/11г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №12435-0185731/06.12.2011г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.